

کودکان دشوار

دروغگویی

بزرگ و پراهمیت جلوه می‌دهد، به دروغگویی پرداخته است. دروغ انواع زیاد دارد، مثلاً "اگر دروغگو می‌خواهد مورد تحسین واقع شود، در شرح اعمالش و اقداماتش راه اغراق می‌رود و اگر بخواهد از تنبیه عمل خلافی که مرتكب شده است طفره

بیان غیرواقع را دروغ گویند. دروغ ممکن است با مبادرت به سکوت و یا با لفظ انجام گیرد. مثلاً "کودکی که کار نادرستی را انجام می‌دهد و در مقابل پرسش درباره عطش ساکت می‌ماند، دروغ گفته است و کودکی که در گفتارش مطالب را بیجهت

پژوهشگاه علوم انسانی و نظام اعتراف و بینی
پرتال جن علوم انسانی

به دروغگویی و بهتان زدن دارد، با والدینش دراین باره صحبت کنید. آنان را آگاه کنید که کردار ناپسند فرزندشان نام نیک خانواده‌شان را لکه‌دار خواهد ساخت و از آنان خواهش کنید که برای رفع این عادت‌زشت فرزندشان باشما همکاری کنند.

در میان دانش‌آموزان یک عقیده عمومی قوی علیه دروغگویی ایجاد کنید. لازم به تذکر نیست که شما خود نباید دروغ بگویید و حتی از "دروغ مصلحت آمیز" که به نظر بعضی مجاز شمرده شده است خودداری کنید. نباید از کلاس به منظور کشیدن سیگار و یا خوردن نوشابه‌ای بیرون بروید و به شاگردان بسیارید که در صورت آمدن مدیر مدرسه به کلاس بگویند که برای آوردن کتابی رفته‌اید. ازانجام کار و وظیفه به بهانه ناخوشی مسامحه نکنید. از ترس ایراد و اعتراض مدیر وقتی که تاخیر کرده – اید و یا زنگ مدرسه را دیگر زده‌اید عرقیه‌های ساعت خودرا به عقب نکشید.

هرگاه فشار عقیده‌عمومی، تنبیه و ایجاد یک محیط بی‌آلایش و دور از تقلب برای جلوگیری از دروغگویی به نتیجه مطلوب نرسد، یک "ورقه دروغگوها" تهیه کنید. در روی این ورقه اسمی تمام شاگردان را بنویسید و هر موقعی که یکی از آنان دروغ می‌گوید در مقابل اسمش با ذکر تاریخ یک علامت به‌اضافه رسم کنید. از

رود، در مقابل سوالهای شما راجع به آنچه کرده است سکوت اختیار می‌کند. و در حالیکه بخواهد گناه را به گردن دیگری بیندازد مطالبی نادرست درباره او می‌گوید.

وقتی که دروغگویی کودک عمدی است اورا سرزنش کنید و در عین حال به او تفهم کنید که بیان حقیقت و رو برو شدن با نتیجه آن خیلی محترمانه‌تر از آن است که شخص دروغ بگوید و از تسبیه برهد. از موارد دروغ عمدی موقعی است که کودک می‌خواهد به وسیله متهم کردن شخصی دیگر شما را به اشتباه بیندازد و در نتیجه خود را از تسبیه برهاند.

هرگاه علت دروغگویی کودک آن است که او می‌خواهد بدان وسیله محبت و تحسین شمارا بیشتر نسبت به خود جلب کند، به او بفهمانید که برای دروغگویی ابداء اهمیت و احترامی قائل نیستید و به گفته‌هایش کوش ندهید. اگر درباره کودک دیگری مطالبی غیرواقع بیان کند، به او بگویید که موضوع را با همان کودک در میان خواهید گذاشت و واکنش اورا در مقابل گفته خود زیرین نظر داشته باشد.

وقتی که شاگردانتان درک کنند که سخنچینی و دروغ گفتن موافق میل و خواست شما نیست از آن خودداری خواهند کرد. اگر دانش‌آموزی بیدا شود که عادت

رویش را به پدر کرد و درخواست کرد که میخها را از آنجا بیرون بکشد و قول دادکه از آن روز به بعد دیگر دروغ نگوید. پدرش متوجه شد هر وقت که راست بگوید یک میخ از در بیرون آورده می‌شود. پسر مصمم سد که به غیراز راست نگوید. هرشب قبیل از خواب می‌رفت و میخهای ناقیمانده را می‌شمرد. می‌توانید شادی و سرور اورا در آن شب که دید آخرین میخ را پدرش بیرون کشیده است حدس بزنید.

بی‌ادبی

بی‌ادبی و عدم رعایت اخلاق و آداب یکی دیگر از مسائل کودکان دشوار است. حرکات ناشایست بعضی از آموزکاران خود باعث بی‌ادبی شاگردانشان می‌شود. اینها آموزگارانی هستند که خود از ادب و عزت – نفس بهره‌ای نبرده‌اند، طرز تکلمشان با اشخاص مودبانه نیست، احساسات و اعتقادات دیگران را مراءات نمی‌کنند، به هنگام صحبت میان کلام دیگران می‌دوند و در خصوصیات دیگران دخالت می‌کنند. شاگردان این‌چنین معلمان به پیروی از آنان رسوم اخلاقی را زیریا می‌گذارند. البته بی‌ادبی شاگردان تنها ناشی از مدرسه نیست، بلکه طرز زندگی در خانه نیز از عوامل آن بشمار می‌رود.

هرگاه غرور و شخصیت کودک جریحه

این راه می‌توانید دانش‌آموزان دروغگو را بهتر بشناسید و در برطرف کودن این خصلت ناپسندشان از راه گفتگو با ایشان مراقبت مداوم، و باری خواستن از پدر و مادرشان سعی بیشتری به عمل آورید.

دربارهٔ پسری که خیلی دروغ می‌گفت داستانی نقل می‌کنند: پدرش دیدکه تنبله و تهدید نمی‌تواند تغییری در رفتار او بوجود آورد، بنابراین تصمیم گرفت هر وقت که دروغی از کودک مشاهده کرد میخی به پشت در اتاق خواب بگوید. او می‌دانست که فرزندش دربازی همیشه با میخ سروکار پیدا می‌کند. روزی پسر در حین بازی به چندتا میخ احتیاج پیدا کرد. برای بدست آوردن آنها پیش پدر رفت. پدر او را برای پیدا کردن آنها به اتاق خواب فرستاد. وقتی که پسر درآنجا به دنبال میخ می‌گشت چشمش به پشت درافتاد که چندتا میخ به آن کوبیده شده بود. از آنجا بیرون دوید و فریاد زد: "کی این میخها را حرام کرده است؟" پدرش با تعجب پرسید: "حرام؟ این طور نیست! آنها را برای منظوري آنجا کوبیده‌اند..." پسر پرسید: "برای چه منظوري؟" پدر گفت: "هر موقعی که تو یک دروغ می‌گویی من یک میخ به در می‌کوبم و تعداد آنها برابرست با تعداد دروغهایی که از روزی که یادداشت کردہ‌ام گفته‌ای."

پسر لحظه‌ای ساكت ایستاد. سپس

هیجان و بیقراری

کودکان عصبانی مزاج برای مریبیان تعلیم و تربیت مسئله‌دیگری را بوجود می‌آورند. این قبیل کودکان پیوسته ناخنها -ی خودرا می‌جونند، درهنگام صحبت کردن لبهٔ میز را می‌فشارند و یا مرتب با ایشان خود با چیزی بازی می‌کنند و پرسشهای شما را با صدای لرزان و جسمی بیقرار حواب می‌گویند. نایاب با این قبیل کودکان با خشونت و تنیدی رفتار کنید. طوری کنید که از جانب شما احساس صمیمیت کنند و بدانند که در دل شما علاقه و محبتی دارند و در موارد مناسب از تشویق و تمجید نشان فروگذار نکنید.

کاری نکنید که بیشتر باعث هیجان و کشمکش درونی کودک شوید، زیرا هیجان ناشی از ناراحتی عصبی است و ترس، خشم تشویش و کمرویی از عوامل آن بشمار می‌رود. کودک عصبانی مزاج را با روشها و اصولی آشنا کنید که هیجان راتحدادقال پایین آورید و به او یاد دهید که در موارد مخصوص و موقعیتهای گوناگون چگونه رفتاری باید داشته باشد. مراتعات این نوع دستورات تربیتی اورا متکی به لیاقت خود می‌کند و به میزان زیادی از بروز هیجان و تشویش می‌کاهد. درنتیجه تربیت صحیح می‌توان از یک کودک کمرو رهبری شجاعه

- دار شود، ممکن است الفاظ نایسنده روزبان براند. معلمی یک روز با جواب غیر مودbane و خشن یکی از شاگردانش که دختر بود مواجه شد، چون اورا "نه" خطاب کرده بود، متوجه باشید که چگونه شاگردان را مخاطب قرار می‌دهید. هرگز با آنان نا به آن حد صمیمی نباشید که از یکی در مقابل دیگری جانبداری کنید. زیرا که صمیمیت بی‌اندازه باعث غرور و جانبداری از یکی موجب مجادله با دیگران می‌شود. تنها در مواردی تنبيه کنید که ناچار باشید. پیوسته دقت و توجه به کار بزید نا اعمال تان قابل خردگیری و اعتراض نباشد. فساد اخلاق بعضی از کودکان درخانه پایه‌گذاری می‌شود. به این ترتیب که پدر و مادر و برادران و خواهران بزرگتر کلمات نامناسب و حرکات نایسنده آنان را وسیلهٔ تغیریج و خندهٔ خود قرار می‌دهند و حتی گاهی برادران یا خواهران بزرگتر اورا تشویق به ادای الفاظ رکیک و سخنان مذموم می‌کنند و این عمل را شوخی می‌پنداشند.

بمحض مشاهدهٔ بی‌ادبی و درشتی از جانب کودک باید از آن جلوگیری بعمل آورد. در اقدامات خود در این زمینه قاطعیت داشته باشید. به کودک بفهمانید که محیط کلاس محلی نیست که بتوان با بدحوبی و گستاخی در آن رفتار کرد.

کودک خیلی باهوش نیز مشکل دیگری برای مربیان بوجود می آورد. او پیوسته در مرتبه‌ای برتر از سایر شاگردان کلاس قرار دارد و آنچه را دیگران در جنبد دقیقه انجام می دهند او در جنبد نمایه به پایان می رساند. خیلی زودتر از همکلاسان خود حرفهای معلم را درک می کند، بنابراین برای او نشستن زیاد در کلاس، یکنواخت و کمالت آور می شود درنتیجه شروع به انواع ناآرامیها و شیطنهای می کند.

همیشه باید این نوع دانش آموز را مشغول نگه دارید. تمام وقت اورا زیر نظر بگیرید، ولی از گرامی داشتن زیاده از حدش بپرهیزید. برنامه کارتان را در کلاس به نحوی تنظیم کنید که بتوانید بطور یکسان به هر دو گروه شاگردان ضعیف و قوی بپردازید. با این روش خواهید توانست مسلکات را کم کنید و یا کاملاً "آشها را از بین ببرید".

فعال و منکی بنفس بوجود آورد.

**ماراضی به جنگ نبودیم و نیستیم لکن اگر
کسی تعدی بگند دهان اورا خرد می گنیم.
امام خمینی**